

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/61/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017200835
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1017200835.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci odsúdeného H. A., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/25/2014 zo dňa 07.04.2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.06.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného H. A., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava I napadnutým uznesením podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že sa odsúdený H. A. v skúšobnej dobe určenej mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/25/2014 zo dňa 12.06.2014 neosvedčil a vykoná uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd prvého stupňa rozhodol tak, že odsúdeného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený H.. A. sťažnosť, ktorú do dňa rozhodovania sťažnostného súdu bližšie neodôvodnil.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že odsúdený H. A. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/25/2014 zo dňa 12.06.2014 uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Zároveň mu podľa § 50 ods. 2 s použitím § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bolo uložené aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 10.07.2014. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia začala plynúť dňom 11.07.2014 a uplynula dňom 11.07.2016.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil, inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, nakoľko sa dopustil dvoch úmyselných priestupkov. Dňa 31.07.2015 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď fyzicky napadol inú osobu a spôsobil jej

drobné ublíženie na zdraví. Následne dňa 09.11.2015 sa dopustil priestupku spočívajúceho v porušení zákazu požívania alkoholických nápojov na verejnom priestranstve.

V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že odsúdený sa v priebehu plynutia skúšobnej doby dopustil nielen dvoch protiprávných konaní, ale zároveň aj porušil povinnosť stanovenú mu trestným rozkazom, ktorá spočívala v zákaze užívania alkoholických nápojov počas plynutia skúšobnej doby. Spáchané priestupky neboli síce svojim charakterom závažné, avšak z ich spáchania vyplýva, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody nevedlo k náprave odsúdeného a nemalo na vedenie jeho života žiadny priaznivý vplyv. H. A. bol pritom trestným rozkazom odsúdený za fyzické napadnutie inej osoby a v skúšobnej dobe sa dopustil obdobného konania. Trestným rozkazom mu bolo zakázané požívanie alkoholických nápojov, avšak ani tento zákaz v skúšobnej dobe nerešpektoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti aj sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený H. A. nevedel v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život, nakoľko počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia sa dopustil vyššie uvedenej úmyselnej trestnej činnosti. Napokon, ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák. umožňuje súdu rozhodnúť o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia len v prípade, ak ten viedol riadny život. Spáchanie vyššie uvedených priestupkov celkom určite nie je možné považovať za vedenie riadneho života odsúdeného a to bez ohľadu na skutočnosť, že sa inak v skúšobnej dobe nedopustil iného protiprávného konania. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam neprichádza do úvahy iné rozhodnutie, než rozhodnutie o výkone podmieneného odloženého trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený sám svojím protiprávnym konaním dal najavo, že uloženie trestu odňatia slobody bez jeho výkonu nemôže viesť k jeho náprave.

V súlade so zákonom postupoval súd prvého stupňa, keď odsúdeného H. A. zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z odpisu registra trestov totiž vyplýva, že pred spáchaním trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto konania, nebol vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu.

Krajský súd v Bratislave nezistil dôvody pre zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú, v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.